EUROPOS KULTŪROS KONVENCIJA*

Paryžius, 1954 12 19

Šį dokumentą pasirašiusios vyriausybės, būdamos Europos Tarybos valstybės narės,

manydamos, kad Europos Tarybos tikslas – siekti didesnės jos narių vienybės apsaugant ir įgyvendinant, be kitų tikslų, idealus ir principus, kurie yra jų visų bendras paveldas;

manydamos, kad didesnis Europos tautų tarpusavio supratimas prisidėtų prie šio tikslo įgyvendinimo;

manydamos, kad siekiant šių tikslų, pageidautina sudaryti ne tik Tarybos narių dvišales kultūros konvencijas, bet ir įgyvendinti bendrų veiksmų politiką, užtikrinančią ir skatinančią Europos kultūros plėtrą;

nutarusios sudaryti visuotinę Europos kultūros konvenciją, skirtą skatinti visų valstybių narių piliečius ir kitų Europos valstybių, kurios gali prisijungti prie Konvencijos, studijuoti kalbas, istoriją, kitų civilizacijų ir visiems bendros civilizacijos raidą,

s u s i t a r ė:

1 straipsnis

Kiekviena Susitariančioji Šalis imasi atitinkamų priemonių apsaugoti ir toliau plėtoti savo šalies indėlį į bendrą Europos kultūros paveldą.

2 straipsnis

Kiekviena Susitariančioji Šalis, kiek įmanoma,

a) skatina savo piliečius studijuoti kitų Susitariančiųjų Šalių kalbas, istoriją bei civilizacijos raidą ir sudaro kitoms Šalims sąlygas remti tokias studijas savo teritorijoje, ir

b) siekia skatinti savo kalbos ar kalbų, istorijos ir civilizacijos studijas kitų Susitariančiųjų Šalių teritorijose ir sudaro sąlygas tų Šalių piliečiams studijuoti savo teritorijoje.

3 straipsnis

Europos Taryboje Susitariančiosios Šalys konsultuojasi tarpusavyje, siekdamos suderinti veiksmus, skatinančius Europai reikšmingą kultūrinę veiklą.

4 straipsnis

Kiekviena Susitariančioji Šalis, kiek įmanoma, plėtoja asmenų judėjimą ir pasikeitimą asmenimis, taip pat ir kultūros objektais, kad būtų galima įgyvendinti 2 ir 3 straipsnius.

5 straipsnis

Kiekviena Susitariančioji Šalis vertina jai perduotus Europos kultūros objektus kaip neatsiejamą bendro Europos kultūros paveldo dalį; kiekviena Šalis imasi atitinkamų jų apsaugos priemonių bei užtikrina tinkamas sąlygas juos pažinti.

6 straipsnis

* Lietuvos Respublikai įsigaliojo 1992 m. gegužės 7 d.

1. Pasiūlymai dėl šios Konvencijos nuostatų taikymo ir klausimai, susiję su Konvencijos aiškinimu, aptariami Europos Tarybos Kultūros ekspertų komiteto susirinkimuose.

2. Bet kuri valstybė, ne Europos Tarybos narė, kuri prisijungė prie šios Konvencijos vadovaudamasi 9 straipsnio 4 dalies nuostatomis, gali skirti atstovą ar atstovus dalyvauti ankstesnėje dalyje minėtuose susirinkimuose.

3. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytų susirinkimų išvados kaip rekomendacijos teikiamos Europos Tarybos Ministrų komitetui, jei tai nėra administracinio pobūdžio klausimų sprendimai, nereikalaujantys papildomų išlaidų ir priklausantys Kultūros ekspertų komiteto kompetencijai.

4. Europos Tarybos Generalinis Sekretorius praneša visoms Tarybos narėms ir kiekvienos prie šios Konvencijos prisijungusios valstybės Vyriausybei apie kiekvieną atitinkamą sprendimą, kurį priima Ministrų ar Kultūros ekspertų komitetas.

5. Kiekviena Susitariančioji Šalis reikiamu laiku praneša Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui apie kiekvieną veiksmą, kurio, remdamasi Ministrų ar Kultūros ekspertų komitetų sprendimu, ji ketina imtis taikydama šios Konvencijos nuostatas.

6. Kai tam tikri pasiūlymai dėl šios Konvencijos taikymo yra reikšmingi tik ribotam Susitariančiųjų Šalių skaičiui, tie pasiūlymai, vadovaujantis 7 straipsnio nuostatomis, gali būti toliau svarstomi tik tuo atveju, jei jiems įgyvendinti neprireiks jokių Europos Tarybos išlaidų.

7 straipsnis

Jei dvi ar daugiau Susitariančiųjų Šalių, siekdamos prisidėti prie šios Konvencijos tikslų įgyvendinimo, pageidauja Europos Tarybos būstinėje surengti papildomus nei 6 straipsnio 1 dalyje nurodytus susirinkimus, Tarybos Generalinis Sekretorius suteikia joms reikiamą administracinę pagalbą.

8 straipsnis

Jokia šios Konvencijos nuostata nedaro poveikio

a) bet kurios Susitariančiosios Šalies jau pasirašytos bet kurios dvišalės kultūros konvencijos nuostatoms bei nemenkina tokių Susitariančiųjų Šalių konvencijų sudarymo ateityje svarbos, arba

b) bet kurio asmens pareigai laikytis bet kurios Susitariančiosios Šalies teritorijoje galiojančių įstatymų ir norminių teisės aktų dėl užsieniečių atvykimo, gyvenimo ir išvykimo.

9 straipsnis

1. Šią Konvenciją gali pasirašyti Europos Tarybos narės. Ji ratifikuojama ir ratifikavimo dokumentai deponuojami Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui.

2. Kai tik trijų pasirašiusių šalių vyriausybės deponuoja ratifikavimo dokumentus, ši Konvencija įsigalioja toms vyriausybėms.

3. Kiekvienai vėliau pasirašiusiai vyriausybei Konvencija įsigalioja ratifikavimo dokumento deponavimo dieną.

4. Europos Tarybos Ministrų komitetas, vieningai balsuodamas, gali nuspręsti pakviesti bet kurią Europos valstybę, ne Tarybos narę, prisijungti prie šios Konvencijos, vadovaudamasis tokiomis nuostatomis ir sąlygomis, kurias mano esant reikalingas. Pakviestoji valstybė gali prisijungti Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui deponuodama prisijungimo dokumentą. Toks prisijungimas įsigalioja minėto dokumento gavimo dieną.

5. Europos Tarybos Generalinis Sekretorius praneša visoms Tarybos narėms ir prisijungiančioms valstybėms apie visų ratifikavimo ir prisijungimo dokumentų deponavimą.

10 straipsnis

Kiekviena Susitariančioji Šalis gali nurodyti teritorijas, kurioms taikomos šios Konvencijos nuostatos, pateikdama Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui pareiškimą, kurį jis perduoda visoms kitoms Susitariančiosioms Šalims.

11 straipsnis

1. Kiekviena Susitariančioji Šalis gali denonsuoti šią Konvenciją bet kada po to, kai nuo jos įsigaliojimo praėjo penkeri metai, raštu pranešdama apie tai Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui, kuris apie tai praneša kitoms Susitariančiosioms Šalims.

2. Toks denonsavimas tai Susitariančiajai Šaliai įsigalioja praėjus šešiems mėnesiams nuo tos dienos, kai tokį pranešimą gauna Europos Tarybos Generalinis Sekretorius.

Tai patvirtindami toliau nurodyti savo vyriausybių tinkamai įgalioti asmenys pasirašė šią Konvenciją.

Priimta Paryžiuje 1954 m. gruodžio 19 d. vienu egzemplioriumi anglų ir prancūzų kalbomis, abu tekstai turi vienodą teisinę galią ir yra deponuojami Europos Tarybos archyvuose. Generalinis Sekretorius patvirtintas kopijas perduoda kiekvienai pasirašiusios ir prisijungiančios šalies Vyriausybei.